

תת"ע 5772/17 - מדינת ישראל נגד סופרמן פיני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5772-07-17 מדינת ישראל נ' סופרמן פיני

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:
מדינת ישראל
נגד

הנאשמים:
סופרמן פיני
עו"י ב"כ עו"ד אברמוביץ

החלטה

לנאמן רשם ביום 16.9.15 דוח שעוניינו נהיגה במהירות העולה על המותר. הדוח נשלח למען הרשות של הנואשם ברחוב נחל צין 32/4 מודיעין וחזר בציון "עזב". הנואשם הגיע בקשה להאריך לו את המועד להישפט. בהחלטה שניתנה ביום 23.5.17 הארכתי לנאמן את המועד להישפט תוך שקבעת כי הנואשם לא שינה את מענו ברישומי משרד הפנים והעובדת שדוחות מאוחרים לדוח הנ"ל מצאו דרכם לנאמן בمعنى הנ"ל, לגביו צוין כי "עזב" אינה מתיחסת עם הקביעעה כי הנואשם "עזב".

לאחר שניתנה לנאמן אפשרות להישפט העלה באמצעות ב"כ טענת התישנות. ב"כ המאשימה טען בתגובה כי יש להסתמך על קביעת הדורר כי הנואשם "עזב". עוד נאמר כי על פי דין מוטל על מי שמשנה את מענו נתול לעדן את כתובתו משרד הפנים ולדאוג לשימון מתאים של תיבת הדורר שלו.

דין והכרעה

מכיוון שמדובר בעבירה שנאכפה באמצעות צילום חל בעוניינו סעיף 225א (א1) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 הקובע: "**הייתה העבירה עבירה תעבורת כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחشد לביצועה** מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א' לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הودעת תשלום הכנס טרם נשלחו ועברית תקופה ממופרט להלן: (1) ארבעה חודשים **מועד ביצוע העבירה...**"

במלים אחרות, על המאשימה להוכיח שהודעה על ביצוע העבירה או כתב אישום נשלחו למען הנואם תוך 4 חודשים

מיום ביצוע העבירה. דרישת זו נועדה לאפשר לנאשם להתמודד עם המויחס לו בדוח בשעה שזכרונו מן המקרה עדין טרי וברשותו עשויות להשמר עדין ראיות העשוית לסייע בהגנתו.

במקרה זה, הדוח מעולם לא הגיע לידי הנאשם שכן הוא הוחזר לשולח בציגון "עוזב". למעשה, רשאית המשימה יכולה להיתלות בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי כדיטעון כי חזקת המסירה הקבועה בתקנה מחייבת אל כתפי הנאשם את הנטול להראות כי לא קיבל את הדוח מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעתו מלקבול.

אני סבור כי קביעותי בבקשתה להארכת המועד העשוית להביא למסקנה כי הנאשם הרים את הנטול הרובץ לפתחו להראות כי לא קיבל את הדוח מסיבות שאין קשורות בו. במ"ש המחויז בת"א עסוק בנטול הרובץ על נמען בעניין דומה וקבע כי **"משהו צגו ראיות שהאיש התגורר עובר לביקור הדור בכתובתו במקום והוכיח שקיבל דואר אחר כך במקום, לפחות הנווי סבור שהוא חליח להראות שלא באשמו לא קיבל את הדואר אלא באשחת הדואר."** (עפ"ת 23929-10-17 צימרמן נ' מדינת ישראל (1.11.17)).

אני סבור כי די בקביעה כי הנאשם לא שינה את מענו במרשם האוכלוסין וכי דוח מאוחר לדוח נשוא דין זה נמסר לנאשם בمعنى לגביו נקבע כי אותו הנאשם "עוזב" כדי לקבוע כי הנאשם הרים את הנטול לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי. משך ומשך חולק כי הדוח לא נמסר לנאשם תוך 4 חודשים ממועד העבירה הרי שדין טענת ההתיישנות להתקבל ודין האישום להבטל וכך אני מורה.

המציאות תעביר עותק החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, י"ג בחשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, בהעדך
הצדדים.